

KÁVÉ,

[2014. június]

hogy a zacc, mindenbe beleragad,
azt hordjuk szét,
termekről termekre,
lépcsőről lépcsőre,
ennyire talán még semmi nem
ragadt,
soha nem is lehetett,
csak amit megnevezel,
annak van létjogosultsága,
már a falon is,
de nemcsak jobbra vagy balra,
nem-
csak a fal,
hanem a plafon, lehet
a felett, hogy már-már beborul,
és az égből az isten, ha van,
és tegyük fel, hogy igen,
akkor zaccal teszi,
mert meglehet, kávéét iszik
velem,
hogy ő fenn és én egy centivel
a föld felett

Kategória: vers, próza

Denumire autor: Bartha László Zsolt

Látó Szépirodalmi Folyóirat